Ч. 275. Четвер 22 (9) грудня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в п.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Палата панів. — З угорского сойму. — Вибори в Анґлиї. — З росийскої думи.

Вчера по полудни зібрала ся палата панів на засіданє. Між впливами було письмо президента міністрів бар. Бінерта, повідомлююче о димісиї кабінету і о одержаню від Цісаря порученя на дальше веденє справ державних.

Перший забрав голос п. президент міністрів бар. Бінерт і заявив, що одержавши порученє на дальше веденє справ, він і его товариші міністри будуть дальше вступати предложеня, стоячі на дневнім порядку нарад палати і уділяти пояснень. Подаючи то до відомости, просив, аби ті справи, що суть звязані реченцем, були як найскорше полагоджені. Яко такі справи вичисляє: буджетову провізорию, предложенє в справі кас сиротиньских, закон о продовженю важности закона в справі консулярного судівництва, продовженє провізоричної реформи реґуляміну палати. Ухвала палати послів в справі провізоричного управильненя банкового предложеня буде полагоджена, коли ту справу ухвалить і управильнить угорский сойм. В противнім случаю удержанє банкової спільности мусіло би наступити в дорозі розпорядженя. Торговельного договору з Сербією палата послів не полагодила задля недостачі часу і тому не можна его було предложити палаті панів. Коли справа того договору буде полагоджена на Угорщині, буде его можна увести в житє на підставі закона уповновласнюючого.

Відтак приступила палата до нарад над буджетовою провізориею.

По промові справоздавця п. Нібавера принято провізорию в другім і третім читаню одноголосно.

Проєкт закона в справі заборони нічної роботи жевщинам в промислових підприємствах, ухвалений палатою послів, відослано по короткій дискусиї до комісиї.

Проєкт закона о продовженю провізоричного реґуляміну палати послів ухвалено в другім і третім читаню.

Слідуюче засіданє палати панів відбуде ся нині перед полуднем.

Угорский сойм радив вчера дальше над торговельним договором з Сербією. В дискусиї міністер торговлі Гієронімі підніс, що торговельний договор з Сербією не накладає на Угорщину ніяких тягарів, противно дає їй можність знов здобути сербский торг і управильнити приязні сусідскі відносини з Сербією. Що до договору арґентиньского мяса, заявив міністер, що длятого противить ся тому, позаяк дозволивши на довіз арґентиньского мяса, треба би дозволити також иншим краям американьским, а особливо Сполученим Державам. Що Австрия дозволила на пробний довіз арґентиньского мяса до Відня, то після гадки міністра не нарушує митово-політичної системи.

В угорскій палаті магнатів президент міністрів Гедерварі заявив, що ріжниці між обома правительствами в справі довозу мяса не мають свого жерела в угоді, лише в тайній додатковій умові до угоди. Тої умови мусить Угорщина так довго держати ся, доки триває австро-угорска угода. Правний довіз арґентиньского мяса до Австриї не нарушує угоди.

Остаточний вислід покінчених вчера виборів в Анґлиї є слідуючий: Вибрано 271 лібералів, 272 консерватистів, 43 членів партиї робітничої, 72 Ірляндців з партиї Редмонда і Ірляндців з партиї О'Брієна.

Лібeрали здобули 23 мандати, а утратили 27, консерватисти здобули 28, утратили 29, партия робітнича здобула 4 від консерватистів і 6 від ліберaлів, а стратила 3; партия Редмонда здобула 2 від консерватистів і 3 від партиї О'Брієна, а стратила 2 до консерватистів.

4)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

Хто поправді винайшов бальон до літаня? Нема ні найменшого сумніву, що Монґольфіє перший зладив бальон великих розмірів до літаня, але гадка уживаня теплого воздуха до підношеня бальона єсть далеко давнійша, хоч що правда, не було тоді ще бальонів. Суть сліди, що вже в пятнайцятім столітю наповнювано мішочки з перґаміну теплим воздухом і они літали. Єзуїти в сімнайцятім столїтю робили т. зв. орли порожні в середині, в котрі вкладали запалені сьвічки, від чого они відтак, коли воздух в них огрів ся, піднимали ся у воздух. Може бути, що сю гадку підхопив і бразилійский фізик а заразом і сьвященик Вартоломій де Ґузмао, котрий, як кажуть, лагодив ся літати бальоном. Чи він дійстно зладив був якийсь бальон, то инше питанє; він, здаєсь, піддавав лиш якісь пляни, а якийсь віденьский книгар скористав з того і видав в 1709 р. книжочку, в котрій описує навіть зовсім докладно ніби то першу подорож Ґузмаа бальоном. В книжочці тій сказано: „Зображенє дивного воздушного корабля, винайденого сьвящеником з Бразилії і предложеного Его Велич. портуґальскому королеви, а дня 24 червня 1709 має відбути ся проба в Лісбоні“.

В книжочці тій розповідає ся дальше, як то Віденці дуже перепудили ся, коли до Відня прилетів якийсь чужий монах великою машиною з вітрилами, їдучи воздухом через два дні з Лісбони до Відня. В дорозі мусів він вести борбу з орлами, буськами і иншими птицями, яких на земли навіть не знають. Той воздухоплавець летів попри місяць і видів тамошних людий, котрі дуже перепудили ся. На жаль машина тота, коли спускала ся на землю, зачепила ся об вершок вежі сьв. Стефана і той монах мусів конець вежі відрубати, щоби міг летіти дальше. По всіх тих трудах подорожний остаточно спустив ся щасливо на землю і заїхав до готелю „під чорним орлом“, де єму зложили візити портуґальский посол і инші знатні панове. В дописці при кінці тої брошурки сказано: Як-раз довідую ся, що згаданого воздухоплавця арештовано яко чарівника і его мабуть в перших днях спалять разом з его Пеґазом; може й длятого, щоби єго штука позістала незнана, бо як би стала загально звістна, могла би викликати в цілім сьвіті велике занепокоєнє.

Ся брошурка вийшла ще того самого року двома новими накладами і сталась була причиною, що дехто уважав Ґузмаа першим винахідником бальона, що однак не єсть згідне з правдою, бо Ґузмао ніколи не зробив великого бальона і не пускав ся ним у воздух. Так отже першим винахідником бальона позістає таки Монґольфіє, хоч сама ідея бальона звістна вже була більше як двіста літ тому назад.

З технічного взгляду цікаво знати, з чого роблять тепер бальони. Ще й тепер єсть загальний погляд, що т. зв. круглі бальони роблять із шовкової материї. Давнійшими часами уживано дійстно шовку; але від коли ткацкий промисл вивчив ся виробляти з бавовни так міцну ткань, що она так само добре держить як і шовк, то сего послідного перестали вже уживати до бальонів. До того ще бавовна і значно дешевша як шовк. Крім того уживають ще до робленя бальонової ослони шкірок з воловних кишок, котрі суть незвичайно легкі а при тім і не перепускають ґазу. Шкірок тих уживають головно при фабрикациї позлітки а бальони з них роблять лиш в Анґлиї. Позаяк до виробу одного бальона треба величезної маси тих шкірок, то з них роблять лиш помениші бальони, і то вже рідко, а до більших уживають лиш бавовняних материй, до котрих добирають як найліпший материял на почин і на тканє.

Щоби же зробити материю неперепускаючою ґаз, то уживають до того двох способів; до одного способу належить покіст, до другого кавчук. Ріжниця в обох тих способах єсть та, що покостованя уживають, коли ослона бальонова вже готова а кавчукованя ще при виробі самої материї. Відтак покостованої материї уживає ся поєдинчо а кавчукованої подвійно. Материю покостують рукою а до кавчукованя уживають машин. Тоті машини то такі самі, яких у фабриках ґумових виробів уживають до робленя непромакаючих материй. Они складають ся із зелізного стола, котрого верх-

Остаточно правительство має за собою: 271 лібералів, 43 членів партиї робітничої, 74 Ірляндців з партиї Редмонда і 10 з партиї О'Бріена, разом 397 послів против 272 консерватистів, отже розпоряджає більшостию 122 голосів.

Парлямент збере ся дня 31 січня 1911 і буде відкритий королем дня 6 лютого.

По полагодженю ряду дрібнійших законопроєктів прийшла на дневний порядок російскої думи справа послідних бурливих подій в висших школах в Росиї. Справу ту порушила соц. дем. фракция. Наглість єї мотивував пос. Ґеґечкорі, а підпер єї, очевидно з зовсім инших причин провідник чорносотенців пос. Пуришкевич.

Ґеґечкорі заявив, що студенство як найчуткійша частина суспільности мусіло перше відчути зьвірства, які діють ся по тюрмах в політичними вязнями і запротестувати против них тим більше, що з проголошеної в дні волі свободи праси остав лиш пястук „градоначальника". Правительство сіє вітер, але нехай тямить, що пожне бурю революциї. Бесідник просить о признане справи наглою.

За тим заявляє ся також Пуришкевич, а то в тій цїли, щоби дума ще раз доказала, що она головне огнище духової і політичної розпусти. Дума дала початок студентским непорядкам в день смерти Толстого і Муромцева; тут властиво розпочали ся непорядки також в хвилї внесеня інтерпеляциї про Сазонова.

Насильства поліциї над студентами визвали самі студенти, бо на їх зборах почитано память Сазонова і проголошувано підбурюючі промови про те, що молоде поколїнє повинно „виховувати ся на смерти Сазонова і поступати по приміру Віри Зазулич, котра стріляла до Трепова". Однак винні тут не тілько студенти. В далеко більшій мірі винні професори і міністерство просьвіти. Коли бесідник запитав Льва Аристидовича Кассо, управителя міністерства, чи то правда, що він сейчас по своїй номінациї відвідав могилу Муромцева, — Кассо відповів: „А ви слїдите за мною навіть на кладовищи?" Бесідник відповів єму тоді, що се нікого не обходить, де буває Лев А. Кассо, але всіх обходить те, де буває міністер народної просьвіти. Наше завданє — кінчив свою промову Пуришкевич — доказати, що вина спочиває не на Панурґовім (до всего спосібнім) стадї студентства, але на міністерстві народної просьвіти.

Другий чорносотенець пос. Марков (2) старав ся переконати думу, що цїла студентска афера полягає на тім, що праса підбурює ріжні істерички, звані студентками. Коли Ґучков звернув єму увагу на те, щоби не забував, що він в Думі, Марков відповів: „Я знаю, що я в державній думі, тому то й говорю так, як я щойно вправив ся".

Наглість внесеня відкинено більшостию голосів октябристів, правих, „Коля" польского, націоналїстів і частини кадетів. За наглостию голосували социялдемократи, трудовики, значна більшість кадетів і Пуришкевич.

Новинки.

Львів, дня 21-го грудня 1910.

— **Іменованя.** Пан Міністер справедливости іменував начальника канцеляриї Фран. Войтовича в Коломиї старшим начальником з полишенєм в тім самім місци служховім.

— **Нові уряди почтові.** З днем 21 с. м. входять в житє слїдуючі нові уряди почтові: В Старуни до округа доручень сего уряду придїлено громаду і обшар двірский Старуня і получено его пішим післанцем в урядом в Солотвинї: — Червоногород до округа доручень сего уряду належать громада і обшар двірский Червоногород та громади і обшари двірскі Нагірянк і Пирків та присїлок і Ксенжина а уряд сей буде получений пішим післанцем в урядом в Устечку. — З днем 1 січня 1911 входить в житє новий уряд почтовий в Гнильчу. Уряд той буде получений пішим післанцем з урядом почтовим в Городжанцї. До місцевого округа доручень нового уряду почтового придїлено громаду і обшар двірский Гнильче а заміснений округ буде творити громада і обшар двірский Панівці.

— **„Народна пісня в Австриї".** В сали засїдань віденьскої академії для музики і драматичної штуки вібрав ся дня 15 с. м. головний комітет, покликаний в справі задуманої Міністерством просьвіти великої публикациї „Народна пісня в Австриї". Проводив предсїдатель др. Кароль Вернер. Наради комітету потревають кілька днів. Участь в них взяли між иншими проф. Володимир Шухевич зі Львова та окружний шкільний інспектор С. Удзеля в Подгужа. Привітну промову виголосив др. Вернер, зазначуючи велике заінтересованє, яке в широких кругах викликала задумана публикация. Предметом нарад було поставлено принципіяльних вказівок для дальших праць на поли збираня матеріялів комітетами і для самого видавництва твору. Працї в поодиноких напрямах поступили вжо так далеко, що в найблизшім часї можна буде приступити до приладженя перших частий многотомової публикациї. Мимо дуже великої ріжнородности ініциятив дискусия довела до згоди, що до головних точок. Особливо належить з великим вдоволенєм приняти, що в справі язиковій, в котрій в початку дискусиї з причини противного становища німецких і ненїмецких членів конференциї порозуміне видало ся неможливим, знайдено „modus", що узглядняє оправдані жаданя всїх інтересованих сторін. Вибрано тїснїйший комітет, котрому будуть предкладані поодинокі части публікациї уложені комітетами „виладжуючими".

— **З „Сільского Господаря".** Загальні збори філїї краєвого рільничого товариства „Сільский Господар" в Самборі, скликаний на день 24 падолиста с. р. не відбув ся, а то з причини величезної метелицї яка тогди лютувала, а відбуде ся дня 29 грудня т. є в четвер о годинї 1 в полудне в комнатах „Бесїди". Най нїкого не забракне в рядах, постараймо ся, щоби число членів та видатність працї нашої філїї в слїдуючім роцї зросли в десятеро — Видїл.

— **Вибухова катастрофа в Новім Йорцї.** Дотеперішні доходженя виказали, що причиною катастрофи був не вибух кітла але ґазових резервоарів для осьвітлюваня вагонів а вибух спричинила искра яка перескочила з дінамомашини. Як сильний був вибух, можна зміркувати з того, що вагон трамваю електричного, котрий як раз в тій хвили переїзджав попри місце катастрофи, підкинуло на 3 стопи високо і розбило на кусні при чім згинуло 2 пасажирів, а всїх прочих покалїчило. У всїх сусїдних готелях стїни затрясли ся так, як би підчас якогось землетрясеня, а декотрих гостий навіть повикидало з ліжок і длятого в першій хвили були всї тої гадки, що настало землетрясенє.

Послідни вісти з Ню Йорку так представляють цїлу сю страшну подію: Катастрофа представ-

на плита єсть в серединї порожна і огріває ся парою. На однім кінци стола знаходять ся валки, через котрі при сильнім тисненю перепускають материю напущену кавчуком. Обі материї, що мають бути наліплені одна на другу для більшої безпечности, щоби ослона не дерла ся, мусять бути так уложені одна на другу, щоби нитки переходили скісно одні через другі. Так сполучені материї пересувають ся опісля по горячій плитї, через що кавчук вульканїзує ся. На другім кінци стола навиває валок готову материю. Часами накладають ту подвійну материю з одного боку ще тонкою верствою вульканїзованого кавчуку, котра при готовій ослонї єсть обернена до середини. Як весь материял при фабрикациї бальонів мусить бути як найлїпшої якости, так мусить бути і кавчук як найлїпшої якости; до того уживають як найлїпших бразилїйских сорт так званого fine Para-Gummi.

Як при напусканю материї так і при самім робленю круглої ослони бальона єсть ріжниця. Ослону покостового бальона зшиває ся з чотирокутних кусників, котрі від середини (від рівника) в гору і в долину стають чим раз вужші, а коли робить ся кавчукований бальон, то зшиває ся по два або три поздовжні кусні, котрих найширше місце приходить так само на рівник. До зшиваня уживає ся машини до шитя. По зшитю покостують ся або напускають ся кавчуком ще всі рубцї. При покостованій материї набирають бальони жовтої краски, але увійшло в звичай, що й кавчуковані бальони закрашують на жовто а то длятого, щоби кавчук від сонця не розкладав ся. Жовта краска відбиває лучі сьвітла, як то можна добре бачити на фотоґрафічних плитах, на котрих предмети виглядаючі в дійстности жовто, виходять темні. Новійші проби виказали, кажуть, що червона краска ще лїпше надає ся до закрашуваня бальонів а також червоні бальони не відбивають ся на небі так добре як жовті і длятого до воєнних цїлий лїпше придатні, бо не можна їх так легко острілювати як жовті.

Покостовані бальони з поєдинчої і кавчукові з подвійної скісної материї мають свої добрі і злі сторони. Покостовані суть лекші як кавчуковані, але, що правда, не суть так міцні і тревалі і треба з ними стараннїйше обходити ся. Але все-таки коли хтось уміє з ними обходити ся, можна їх ужити 60 до 80 разів до лїтаня, хиба що лучила би ся якась нещаслива пригода. Кавчукові бальони суть тяжші і значно дорожші як покостовані. Ся обставина входить в теперішних часах значно в рахубу, бо Пара-ґумми, якої значна скількість виходить на один бальон, стала від року в троє дорожша як була, а внаслїдок того кавчукований бальон коштує вдвоє більше як покостований. Покостовані бальони виробляють і уживають головно у Франциї. В Німеччинї фабрикує їх реньска фабрика Франца Клюта в Ніппес, підгородю міста Кельна, до недавна одинока фрабрика в сьвітї, котра виробляла рівночасно і покостовані та кавчуковані материї до своїх бальонів.

В долїшній части ослони знаходить ся т. зв. шийка до наповнюваня бальона, через котру напускає ся ґаз до бальона. Підчас їзди шийка тота позістає отверта, щоби ґаз, коли внаслїдок змін у воздусї зачне розширяти ся, мав куди вийти і не розсадив бальона. На самім вершку, на т. зв. коронї, знаходить ся в ослонї вентиль, від котрого звисає шнур аж до коша або лодки (ґондолї) під бальоном; через потягненє тим шнуром можна вентиль отворити і випустити ґаз а тодї бальон спадає на долину. Вентиль складає ся з двох півкруглих кляп, стягнених ґумовими пружинами; коли потягнути за шнур, то кляпа отвирає ся до середини бальона, а коли пустити, то ґума притягне кляпу до отвора і замкне єго. Обруч вентілевий і кляпи, що держать ся на тім обручи, робить ся найлїпше з дерева і уважає ся на то, щоби в них було як найменше металю. Инший прилад до випусканя ґазу то „розпірка". Єсть то легонько зашитий або лиш заліплений широкий розпір, котрий іде від вентиля аж до рівника. Коли з цїлої сили сїпнути раз пораз за линву від розпірки, то в бальонї робить ся з гори на долину широкий отвір, котрим ґаз в однїй хвили виходить. Розпірки уживає ся тодї, коли бальон спустив ся вже на землю і хочемо чим скорше ґаз випустити, щоби вітер знов не вхопив его в гору. Щоби случайно через необачність не потягнути шнура від розпірки замість шнура від вентиля, то після межинародних постанов звисає від розпірки широкий червоний ґурт, підчас коли від вентиля звисає зовсім звичайний конопляний шнур.

(Дальше буде).

ляє ся тепер в далеко більших розмірах як то первістно здавало ся. Убитих єсть около 50 осіб, тяжко ранених 150, а лекше ранених 300 осіб. Причина вибуху була слідуюча: Поїзд зложений з 6 ваґонів в'їхав так скоро на поміст, що прірвав проводи ацетиленові, а ґаз почав виходити і наповняти воздух. То добачило кількох робітників і побігли на ратунок: коли однак случайно попали на проводову шину, зелізна штаба спричинила т. зв. коротку злуку електричної струї і від того запалив ся ґаз ацетиленовий, котрий вибухає з незвичайно великою силою. В хвили катастрофи знаходило ся в котельни около 30 робітників. Котельня був то великий двоповерховий будинок, в котрім стояло богато динамомашин. Коли великий будинок завалив ся, розвалини присипали всіх, що там були. Загальну шкоду обчисляють на пів міліона долярів.

— **Нещасливі пригоди.** При ладованю зелізних траверсів на двірци давної черновецкої зелізниці стала ся внаслідок запятих при роботі візників пригода, котра одного з них зробила калікою, здається, на ціле житє. Они пустили тяжкий траверс на ноги Василя Боднарчука, а той зломив єму праву ногу а ліву тяжко покалічив. Завізвана поготівля ратункова подала нещасливому першу поміч і відставила єго до шпиталю. — Візник, що розвозить дріжджі з фабрики в Голоску, наїхав вчера на ул. Жовківській на маґістратского робітника Івана Коханьского, літ 50, а колеса зломили єму ногу.

— **В справі спадщини по бл. п. Кониськім**, звістнім нашим письменнику на Україні, від смерти котрого минуло дня 12 с. м. якраз десять літ, подає київска „Рада" слідуючу звістку: Дня 26 мая (8 червня) 1899 р. зробив бл. п. Олександер Кониський запис, котрим все своє майно, якого було около 25.000 рублів в усяких процентових паперах, поручив виконавцеви свого завіщаня О. Г. Лотоцкому поділити так: 10.000 рублів на україньску академію наук у Львові, коли буде заснована не пізнійше як за десять років по єго смерти, в противнім разі гроші сі, 10.000 рублів, віддають ся на власність чернигівского ґуберніского земства, яке повинно заснувати в селі Переходівці, ніжинського повіта, сільско-господарску школу імени небіжчика; 5.000 рублів призначив він науковому товариству ім. Шевченка у Львові, або, коли виконавець єго послідної волі признає за найбільш відповідне — університетови у Львові, на заснованє стипендиї імени небіжчика, на фільософічнім відділі і 1000 рублів записав він наук. тов. ім. Шевченка на премію, хто на столітні роковини народженя Шевченка складе найкрасшу єго біоґрафію. 1500 рублів визначено тов-у ім. Шевченка на премію на найкрасшу історию укр. літератури XIX. віку, і на виданє тої істориї; ті гроші можуть бути витрачені на зазначене виданє тілько тоді, коли істория літератури буде готова за три роки до смерти заповітника; 500 рублів призначено також науковому товариству імени Шевченка на виданє і поширенє популярної дешевої книжки про права і обовязки людини, яко громадянина свого рідного краю. — На побільшенє засобів бібліотеки і на придбанє нових наукових видань тов-у ім. Шевченка небіжчик призначив 500 карб., добродійному тов-у імени Шевченка у Петербурзі 500 карб., дочці, п. Киричиньскій 3000 карб. і особам, які доглядали єго в часі єго недуги по 500 карб., разом 1500 карб. Усе те, що лишить ся по виконаню єго наказів, він поручив виконавцеви єго запису пороздавати на благодійні або инші добрі справи.

У цьвітни 1901 р. вдова небіжчика, М. Кониська, почала в київскім окружнім суді справу, просячи знищити завіщанє небіжчика, на підставі того, що ніби то сьвідки підписали єго не так, як треба по закону. Далї, в 1-му засіданю суду в сій справі, повновласник п. Кониської, присяжний адвокат Левиньский, додав, що запису Кониського не можна затвердити ще й тому, що він був психічно хорий і просив спитати сьвідків, які повинні се доказати. Доказуючи, що Кониський був психічно хорий, д. Левиньский покликував ся ще й на „українофільскі" єго „тенденциї", які він висловив також і в своім послідним завішаню. Суд постановив спитати сьвідків про психічний стан небіжчика. — Справа затягла ся: двічи суд припиняв справу, то через смерть присяжного адвоката Храновского, якому д. Лотоцкий поручив справу, то через смерть одної з позваних до суду; далі, справа затягла ся ще й тому, що д. Левиньский не подавав точних адресів сьвідків, і їх не можна було прикликати до суду, не вносив гроший на те, щоб їх покликати, і т. ин. Нарешті суд розглянув справу 23. лютого (8. марта) сего року, і позов пані Кониської відкинено, а всім єї домаганям відмовлено. Але п. Кониська відкликала ся до висшого суду.

Телеґрами.

Краків 21 грудня. Дня 3 лютого перед судом присяжних відбуде ся процес о обиду чести против редакторів „Czas-у" Руд. Случевского і „Glos-у narodu" Мар. Домбровского в наслідок позву Алекс. Борковского, емерит. директора ґімназ. і видавця „Діла" і членів редакциї тоїж ґазети і часописи „Ukrain. Rundschau". Предметом процесу суть статі поміщувані в згаданих ґазетах, доказуючі на основі ревеляций Раковского, що „Діло" і „Ukrain. Rundschau" побирають субвенциї від прускаго правительства.

Будапешт 21 грудня. В палаті послів веде ся дальше дискусия над договором з Сербією. На початку засіданя пос. Шарвар поставив інтерпеляцию з причини вісти в ґазетах, що 13 гузарів полку в Кечкеметі здезертирувало внаслідок того, що офіцири з ними зле обходили ся.

Харків 21 грудня. На відбутих зборах властителів копалень і гут стверджено, що страти в доньскім округзі з причини холери виносять 7 міліонів рублів.

Чікаґо 21 грудня. Рокфеллер призначив для народного университету 10 міліонів долярів. Дарунки Рокфеллера на университетскі цїли виносять 35 міліонів долярів.

Льондон 21 грудня. „Daily Telegr." доносить, що Asquith, котрий перебував в Шкотії, виїхав вчера з Единбурґа, бо король завізвав єго до себе.

Ст. Яґо 21 грудня. Сполучені палати проголосили одноголосно президентом републики на 5 літ п. Люґо.

Ціна збіжа у Львові.

дня 16-го грудня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	10·70
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	8·—	„	8·30
Бобик	7·60	„	7·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	110·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	38·—	„	42·—

— **Найгарнійшими дарунками для дітий і шкільної молодіжи на сьв. Николая, Різдво і Новий Рік** — се звістні зі своєї дешевости, гарного, добірного змісту видання Руского Тов—а Педагоґічного. Купуючи свої рідні видання, учимо наших дітий любити все, що своє, крім того сповняємо народний обовязок, бо гроші одержані з видавництв йдуть на удержанє шкіл Р. Т. П. Просимо спішити з замовленями впрост до канцеляриї Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 можливо як найскорше, бо замовлення роблені в послідній хвилї не може канцелярия як слід виконати. Головно позволимо собі звернути увагу на ілюстровані книжочки для дітий в віцї від 2—10 року житя, які суть дуже дешеві і суть правдивою утїхою для дітий. Для старших знова, для читалень і инших Товариств крім гарних, добірних до змісту і віку читача книжок, постарало ся Р. Т. П. о приємну забаву „Подорож довкола землі" по ціні 1·50 К за примірник. Се, що в протягу одного місяця розійшло ся поверх 300 примірників сеї забави, говорить само за себе о давно відчуваній потребі такого видавництва. На сьв. Николая купуйте Таги і Мами своїм чемним дітям місто всяких витребеньок, книжки Руского Тов-а Педагоґічного а зробите тим дитині приємність і поможете своїй Інституциї. Спішіть ся з замовленями, які полагоджує ся відворотною почтою.

За редакцию відповідає **Адам Краховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).